

være kommet til at bære dette Tab, som skal bære det Tab, Statskassen i sin Tid maatte faa.

Det ærede Medlem sekunderede i øvrigt det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) i at se sort paa vore økonomiske Forhold herhjemme. Det ærede Medlem gjorde gældende, at Danmark er et stærkt forgældet Land. Han understregede det meget stærkt. Vi have ganske vist forøget vor Prioritetsgæld i en Række af Aar, men det er vist ikke noget enestaaende for Danmark. Jeg tror, at det er et Fænomen, man genfinder i en Række af andre Lande, og jeg tror, at det kan siges med Rette, at have vi forøget vor Prioritetsgæld, have vi ogsaa forøget vore Ejendommens Værdi og Produktivitet her i Landet i et tilsvarende Forhold. Jeg vil gentage overfor det ærede 7ende Medlem for 1ste Kreds, hvad jeg sagde overfor det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds, at det er nu egentlig ikke noget overdreven heldigt Tidspunkt, hvorpaa vi her i Rigsdagen staa og sværte vore økonomiske Forhold overfor Offentligheden.

Det ærede Medlem talte derefter om Statens Forhold til Privatbanken og sagde, at Staten havde laant Privatbanken 6 Mill. Kr. Staten har ikke laant Privatbanken Penge. Staten har indsat af sin Kassebeholdning i Privatbanken, ligesom den har gjort i andre Hovedbanker, og den har i min Tid indsat i Privatbanken ganske i samme Forhold, hvori det skete i min Forgængers og hans Forgængers Tid, saaledes som det i mange, mange Aar har været Praksis i Finansministeriet. Der er saaledes ikke sket den allermindste Forandring. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mente, enten at vi overhovedet ikke skulde sætte vore Penge ind i Bankerne og faa Renter af dem, eller om vi i hvert Fald skulde undgaa denne bestemte Bank. Saa spurgte det ærede Medlem, om jeg ikke vilde blande mig i Spørgsmaalet om, hvem der laante Penge i Privatbanken og give mig til at undersøge og stille Forandringer i saa Henseende. Det kommer ikke mig ved, og det kunde ikke falde mig ind at blande mig deri. Hvis jeg skulde blande mig deri for Privatbankens Vedkommende, maatte jeg vel gøre det ved samtlige andre Banker, i hvilke Staten har Penge staaende. Men jeg gaar ud fra, at de Banker, i hvilke Staten anbringer sine Penge, ere store, gode og solide Banker, som yde Sikkerhed for, at Staten kan faa sine Penge, naar den har Brug for dem. Det er det eneste Hensyn, jeg har at tage.

Saa har jeg ikke mere at sige. Det

ærede 7ende Medlem for 1ste Kreds var ganske vist ogsaa inde paa Betragtninger over Forholdet til Frankrig og Tyskland, men det var i den Grad en Gentagelse af, hvad det ærede Medlem tidligere har sagt, og hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds har sagt, at det ikke behøver nogen særlig Imødegaaelse.

Harald Jensen: Jeg takker den højtærede Trafikminister for Løftet om til næste Aar at fremkomme med et Forslag angaaende Ordningen af Aarhus Bane-gaardsforhold, men jeg beklager meget, at den højtærede Minister tog den Stilling til den direkte Dampskibsforbindelse, som han gjorde. Den højtærede Minister udtalte, at det var noget, der var Staten utedkommende. Jeg tror dog alligevel, at det er Staten vedkommende at sørge for en bekvem og god Forbindelse mellem de forskellige Landsdele, og, hvis en saadan mangler, da at gøre sit til, at Forbindelsen bliver saa god og bekvem som muligt. Men jeg tror ikke, at ret mange, navnlig vist ingen Jyder, ville sige, at Forbindelsen mellem Fastlandet, Jylland og Øerne er saa bekvem og god, som den burde være. Vi have jo Aarhus—Kalundborg-Routen, som den højtærede Minister talte om. Den har der været klaget over i mange Aar, og det er ingen ideel Forbindelse, hverken for de rejsende eller for Godset. Den er tværtimod meget mangelfuld, og da den er skudt ud af Jernbanelovforslaget, synes det, at den skal blive, som den er. Trafikforholdene ved Banen ere jo saaledes, at man skal en meget stor Omvej for at komme til København og de Pladser, man skal til over København, de Pladser i Ind- og Udland, man er nødt til at drage om ad København for at naa til. Det er ogsaa noget, der er kendt, at denne Del af Jernbanen, den østjydske Jernbane, er meget stærkt trafikeret. Vil man tage Statsbaneregnskabet og se efter, hvorledes Forholdene ere med Hensyn til Godstrafik og Transport af rejsende, vil man finde, at den Del f. Eks. fra Skanderborg til Randers er trafikeret fuldt saa stærkt i begge Henseender som Strækningen over Fyn. Det har jo ogsaa vist sig nødvendigt for Administrationen at træffe Foranstaltninger i saa Henseende, og det er allerede for Aar tilbage, at man har maattet dele enkelte Tog, sende to Tog af Sted umiddelbart efter hinanden for at kunne nogenlunde holde Forbindelsen, for ikke at tale om, at det ogsaa vil fordyre Omkostningerne ganske betydeligt baade for Gods og